

Förtöja i naturhamn

Vanligast när man förtöjer i naturhamn är att ha fören mot land och ankaret akterut.

Vi börjar i land. Kanske har man turen att ligga i en holme där SXX haft vänligheten att plantera trevliga ögor. Om inte, så blir det att slå ned en eller ett par egna kilar i någon passande spricka i graniten.

Själv gillar jag rälsplikar som jag hittat nära någon banvall, men även olika köpta kilar är utmärkta. För ökad styrka är det bra att båtens drag kommer i så nära 90° mot sprickan som är möjligt. Att knopa fast linan långt ned på kilen ger mindre belastning på den.

Slå gärna ned en andra kil och lägg resterade rep runt den, eller kanske en andra lina.

Kanske finns det någon rejäl stenbumling att fästa linan i? Då kan det vara bra att ha med en lina man inte är så rädd om att lägga runt stenen.

Som hammare att slå ned kilarna med rekommenderas en handslägga med trä- eller plastskäft för bästa balans.

Att förvara kilar, handslägga mm i en tygkasse är ett praktiskt sätt att få med sig allt iland.

De tampar jag själv förtöjer med är 10 mm i diameter och ca 8 m långa med ögonsplits i var ände. En 10 mm:s lina har mer svikt än en grövre och ger en mjukare belastning på bergskil och knap.

Ankare

Ankare finns av många olika typer; Danforth, Plogankare, Stukankare, Stockankare, Tallriksankare, Ankare med utfällbara flyn samt säkert några till. De tre först nämnda typerna brukar räknas som "lättviktsankare" då det är mera ankarets utformning än dess vikt som gör det effektivt.

Som första ankare i min MS20 använde jag ett 6 kg:s ankare med breda utfällbara flyn kopplat till linan via 4 m 10 mm:s kortlänkad kätting. Denna kombination var mycket arbetsam att ta upp och dessutom draggade det lite för ofta. Bytte till en 5 kg:s Danfort-kopia med 2 m 10 mm:s kätting. Mycket lättare att dra upp och draggade lite mera sällan. Vid ett test fann SXX att just ankare av Danforth-typ passade bra i Bohuslänska lerbottnar.

Till min 700 kg lätta motorbåt använde jag först ett 4 kg:s tallriksankare utan kätting. Denna kombination var enbart en besvikelse. Internet finkammades och till slut hittade jag ett ankare värt att satsa på. Ett 4 kg:s ROCNA-ankare (Watski), fäst i linan via 2 m 8 mm kortlänkad kätting.

Trots ankarets låga vikt anges att det räcker för båtar upp till 2 ton. Detta har jag ingen anledning att betvivla då jag aldrig draggat. Ankaret används numera i min tyngre (1 ton) motorbåt.

Som ankarlina har jag på MS20 använt 12 mm:s flätad Multiplait från Hjertmans. Den har svårt att trassla sig vilket får ses som en fördel. På senaste motorbåten har en 12 mm:s omspunnen lina från samma leverantör använts och med mycket gott resultat. I båda fallen 50 m långa.

Att fira ned en 4 kg blytyngd på ankarlinan ger en flack vinkel på linan mot ankaret samt mer svikt. Låter man vikten hamna någon meter över botten kommer den att hålla fören från berget.

Claes

Knopar

Några av de mest användbara visas här.

Dubbelt halvslag runt egen part

Dubbelt halvslag

Råbandsknop

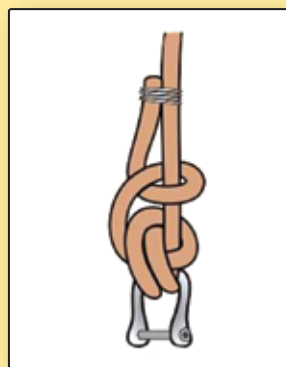
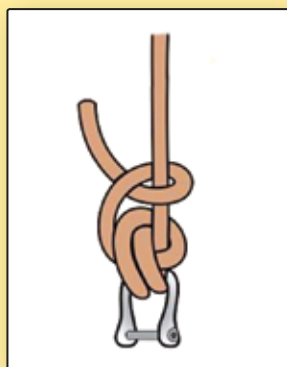
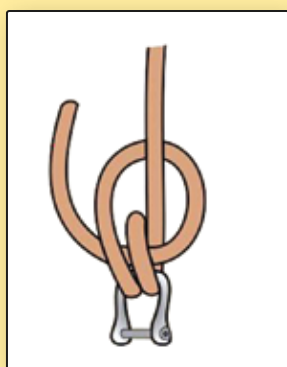
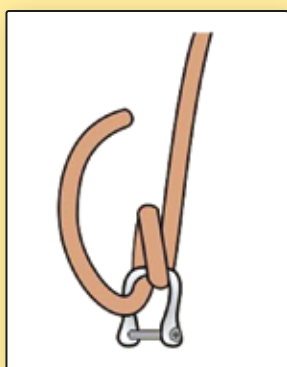
Pålstek

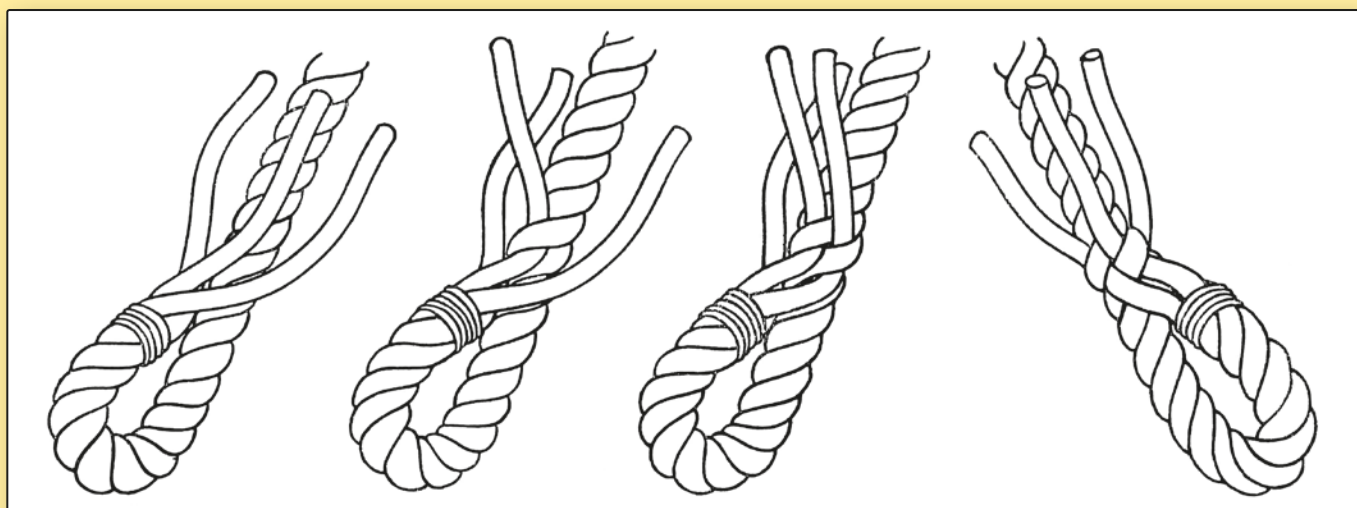
Kamelstek eller Stoppare

Belägning på knap

Ankarstek

Det svåra med att göra en ögonsplits är att få till det i starten. Sedan ger det sig själv. På syntetiskt tågvirke brukar rekommenderas fem instick för bästa säkerhet. För att hindra kardelerna att lösa upp sig kan användas eltejp, buntband eller en bit snöre. Efter erforderligt antal instick klipper man rent och förseglar genom att smälta kardeländarna.